

SZEMBEN

Valaha fényképeteket rejtegettük az iskolakönyvben,
rólátok beszélgettünk a vasárnapi istentiszteleteken
és a vizeldékben
csókjaitok ízét vittük magunkkal a táborokba,
és szívünk fölött, a zubbonyzsebben rongyosodtak szét
kusza, kislányos leveleitek.

S most, hogy itt ülünk veletek szemben
mindazt, ami ért valamit az ifjúságból
a bíróság nem veszi figyelembe.

NÉZEM

Nézem, hogyan vándorolnak el szavaim.
Kicsi öregemberek viszik
kabátjuk alatt a szélben —
Valami emléket sejtenek szavaimban
s viszik magukkal észrevétlen.
Otthon a jó meleg konyhában
fáradt szemük elé teszik,
szavaim fellobognak, és ők
hogy mégis érdemes volt, azt hiszik —
És szomorú, tésztás húsú asszonyok szorongatják
izzadt kezükben szavaimat,
s agyonmosott lepedőkön énekelek fel, akár
learatott mezők felett
a madarak —

Őket nézem,
ha fényes tollat keresek
hogy még szívükhöz
akarjanak szorítani.
Mert az történt velem,
hogy nekem is kell már
vigasztalónak valami.

PAKOLITZ ISTVÁN

A LEKTOR DILEMMÁJA

Bizony, nem könnyű
megítélnem:
Másolni tud már,
írni még nem.

NÉHAI BERDA JÓZSEF

Hej, frater Josephus, dilettáns-csuhás,
Isten civil-cselédje,
nem küldenek rózséért, fát se kell aprítanod:
az égi Bogrács alatt
szegényember fájával tüzelnek.
Nem reguláz klastromi disciplina,
se világi paragrafus:
kimustrált bakancsaidban kedvedre
bócoroghatsz az angyalkönnyharmatos réteken
gombát, fűszerszámot gyűjtőgetve.
Szakácsok Szakácsa,
biztosan átvetted már az Égi Étlap
felelős szerkesztését,
s a végenincs ebédek romjain
Krisztuskönyvét nyakalsz a válogatott
kaszakapakerülő cimborákkal — —
A jóízű és immár botránkozást sem keltő
höfögések paúzáiban
kurtára szabott, pikáns-borsos rögtönzéseiddel
mulattatod a zordképű szeráfok gyülekezetét;
s estefelé,
a Fiastyúkról lógázva lábaid, el-eltűnődsz:
mire végzi a hajdani proletár
Újpesten, Karakószörcsögön,
és mi fortyog a világ nagyfazekában,
mit a képmutatás fedője borít?

PRINCIP

Történelmi giccs ez a lányom,
különnyomat a kőben.

Keserves tanulságom
immár időtlen:
mindig szentesítheti a célt az eszköz.

És tudom, kinek lehet csak igaza,
ha pör van egyenlőtlen felek közt.

Az elképzelt haza
ügyében valamit mégis megoldott
ez a diák:

odaállt a zsarnok elébe

Siettette a dolgot
dörrenő különvéleménye.